Szilasi László

Héderváry Orsolya kiszabadítása

PRÓZA - LXI. évfolyam, 51-52. szám, 2017. december 20.

(Kész regény 2.0) **Zsidók. A végén már annyira hasonlítottak hozzánk, hogy már alig volt különbség, talán nem is volt. Márpedig, ha két dolog teljesen egyforma, akkor az egy dolog. A = A. Rendben, de akkor az '=' és az egyik 'A' fölösleges. Saját magunkat féltettük tőlük. Magunkat, magyarokat, akik nem vagyunk zsidók. Önmagamat féltettem Ruttkaytól, Havasi Dezsőtől vagy doktor Tardits Elemér gyönyörű feleségétől. Elengedtük a kezüket. Vigyék őket, hadd vigyék. Hogy mit tettem én? Semmit. Életben akartam maradni, és féltettem Héderváry Orsolyát. Féltem, féltettem Orsolya életét, és még jobban rettegtem attól, hogy gyáva leszek. Gyáva leszek, ha – netalántán – úgy fordul, hogy a saját nyomorult és üres életem árán kell megmentenem a feleségem egyetlen életét.**